DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)
7. februar 1990 *

I sag C-343/87,

A. Culin, tjenestemand i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Yvette Hamilius, 11, boulevard Royal,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved Sergio Fabro, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af advokat Claude Verbraeken, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af en afgørelse om at udnævne en anden tjenestemand til en stilling som kontorchef, hvortil også sagsøgeren var ansøger, samt annullation af afslaget på sagsøgerens ansøgning og det udtrykkelige afslag på sagsøgerens klage over disse afgørelser,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden C. N. Kakouris, dommerne T. Koopmans og M. Díez de Velasco,

generaladvokat: J. Mischo
justitssekretær: fuldmægtig B. Pastor

* Processprog: fransk.

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 15. juni 1989,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 26. september 1989,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 5. november 1987, har Annibale Culin, der er tjenestemand i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 24. november 1986 om at udnævne Nicolas Argyris til en stilling som kontorchef (lønklasse A 3), samt annullation af afslaget på sagsøgerens ansøgning om nævnte stilling og det udtrykkelige afslag af 3. august 1987 på sagsøgerens klage over disse afgørelser. Der er endvidere nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale A. Culin en franc i symbolsk erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, sagsøgeren hævder at have lidt som følge af nævnte afgørelser.

2 A. Culin tiltrådte sin tjeneste ved Kommissionen den 7. september 1959 og er siden den 1. oktober 1984 ansat i Afdelingen for »Tekstil-, Beklædnings-, Læder- og anden Forarbejdningsindustri« i direktorat B under Generaldirektoratet for Konkurrence (herefter benævnt »GD IV / B-2«).

3 Den 26. september 1986 opslog Kommissionen, ved stillingsopslag KOM/1607/86, stillingen som kontorchef i den pågældende afdeling ledig. A. Culin, der på daværende tidspunkt fungerede som afdelingens chef, ansøgte sammen med 17 andre tjenestemænd om stillingen.

4 Den 27. oktober 1986 udarbejdede Det Rådgivende Udvalg for Udnævnelser i lønklasse A 2 og A 3 en liste over fem ansøgere, som særligt burde komme i betragtning. Listen fulgte forslaget fra generaldirektøren for Generaldirektoratet for Konkurrence. A. Culins navn var ikke opført på listen. Kommissionen besluttede den

24. november 1986 at besætte stillingen ved at udnævne N. Argyris, som på daværende tidspunkt arbejdede uden for Generaldirektorat IV.

5 I Kommissionens afslag af 20. juli 1987 på den klage, som A. Culin i mellemtiden havde indbragt, blev det præciseret, at »ansættelsesmyndigheden har bl. a. taget i betragtning, at A. Culin... har været konstitueret kontorchef siden den 12. november 1985, og det er udførelsen af dette hverv, som ikke er blevet fundet tilfredsstillende. Kommissionen har derfor besluttet at besætte stillingen med en anden tjenestemand ved konstitutionens udløb... Kommissionen finder efter at have besvaret A. Culins væsentligste anbringende, at dennes øvrige anbringender vedrørende N. Argyris' udnævnelse er uden relevans for sagen.«

6 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder samt parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

7 Med hensyn til påstanden om annullation af det udtrykkelige afslag på hans klage bemærkes indledningsvis, at ifølge Domstolens praksis medfører et søgsmål, at Domstolen prøver den akt, der indeholder det klagepunkt, som har været genstand for klagen (jfr. senest dom af 17. januar 1989, Vainker mod Parlamentet, 293/87, Sml. 1989, s. 23). Annullationssøgsmålet skal derfor anses for at være rettet mod afgørelserne om at udnævne N. Argyris til den omhandlede stilling og afslaget på sagsøgerens ansøgning.

Tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45

8 Sagsøgeren har anført, at vedtægtens artikel 45 er tilsidesat. Det hedder heri: »[forfremmelse] foretages udelukkende på grundlag af en udvælgelse blandt de tjenestemænd, der har en minimumsanciennitet i deres lønklasse; udvælgelsen sker blandt de tjenestemænd, der kan komme i betragtning ved forfremmelse, efter sammenligning af deres fortjenester og de afgivne udtalelser om dem«.

9 A. Culin har gjort gældende, at den bedømmelse, Kommissionen angav i klagebesvarelsen om hans udførelse af hvervet som konstitueret kontorchef, ikke stemmer overens med hans overordnedes bedømmelser, som findes i hans personlige aktmappe.

10 Sagsøgeren har videre anført, at hans ansøgning blev afslået på grundlag af den i klagebesvarelsen anførte årsag, hvorfor sammenligningen af ansøgernes fortjenester i denne sag er behæftet med en åbenbar fejl, som har haft indflydelse på hele udvælgelsesproceduren og ført til, at N. Argyris blev udnævnt til stillingen.

11 Kommissionen har på sin side betegnet henvisningen til bedømmelsen i besvarelsen af A. Culins klage som en »simpel fejl«, som opstod længe efter, at den anfægtede afgørelse var truffet, og derfor ikke kan rejse tvivl om dens gyldighed. Sagsøgte har den 24. maj 1988 efter sagens anlæg udstedt et tillæg til klagebesvarelsen, der ændrede bedømmelsen og angav den reelle grund til, at A. Culins ansøgning blev afslået, nemlig at han ikke besad »alle de fornødne kvalifikationer til at figurere blandt de bedste ansøgere...«.

12 På grundlag af det anførte må begrundelsen for de anfægtede retsakter først undersøges, førend der tages stilling til anbringendet om annullation som følge af, at vedtægtens artikel 45 er tilsidesat.

13 Ifølge Domstolens praksis er ansættelsesmyndigheden ikke pligtig at begrunde beslutningerne om forfremmelse over for forbigåede ansøgere, men derimod pligtig til at begrunde et afslag på en klage, som en forbigået ansøger har indbragt i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2 (jfr. dom af 30. oktober 1974, Grassi mod Rådet, sag 188/73, Sml. 1974, s. 1099), idet afslagets begrundelse må anses for sammenfaldende med begrundelsen af den afgørelse, hvorover der var indgivet klage (jfr. dom af 27. oktober 1977, Moli mod Kommissionen, sag 121/76, Sml. 1977, s. 1971, og dom af 13. april 1978, Mollet mod Kommissionen, sag 75/77, Sml. 1978, s. 897). Denne praksis finder også anvendelse på sager som den foreliggende.

14 Derfor må begrundelsen i besvarelsen af A. Culins klage også anses for at ligge til grund for de anfægtede retsakter, idet disse ikke angiver grundene til, at sagsøgerens ansøgning blev afslået. Kommissionen har imidlertid efterfølgende trukket begrundelsen tilbage og i tillægget til besvarelsen af A. Culins klage betegnet den som en fejltagelse.

15 For så vidt angår den ændrede begrundelse, kan denne ikke tages i betragtning, da den er fremkommet efter, at denne sag er anlagt.

16 Under henvisning hertil må det konstateres, at de anfægtede retsakter ikke indeholder nogen begrundelse. De må derfor annulleres.

Tilsidesættelse af meddelelsen om ledig stilling KOM/1607/86

17 A. Culin har gjort gældende, at der blandt betingelserne til den omhandlede stilling kræves i stillingsopslagets pkt. 3 »kendskab til et eller flere af de omhandlede områder«.

18 Den ansøger, der blev udnævnt til stillingen, har imidlertid aldrig arbejdet med et af de omhandlede områder og er uden kendskab til de hermed forbundne problemer. Dette fremgår i øvrigt klart af notatet, som generaldirektøren for konkurrence via et kommissionsmedlem tilsendte administrationen den 28. oktober 1986, og hvori han erklærer, at han foretrækker den omtalte ansøger. Det hedder heri, at »... det er ikke den ene eller anden form for specifik viden, der er afgørende for valget af de ansøgere, der kan komme i betragtning til stillingen, men derimod deres evne til at kommunikere og deres organisationsevne«.

19 Det fremgår af Domstolens praksis, at selv om ansættelsesmyndigheden har en skønsmargen ved sammenligningen af ansøgernes kvalifikationer og udtalelserne om dem, og i særlig grad kan udøve dette skøn med henblik på den ledige stilling, skal det dog ske inden for de rammer, den selv har opstillet ved stillingsopslaget (jfr. nævnte dom af 30. oktober 1974).

20 I denne sag kræves der i henhold til stillingsopslagets pkt. 3 »kendskab til et eller flere af de omhandlede områder«. Disse områder kan kun være de områder, der omfattes af kompetenceområdet for afdeling GD IV / B-2, dvs. karteller og misbrug af dominerende markedsstillinger inden for tekstil-, beklædnings-, læder- og anden forarbejdningsindustri.

21 Det fremgår imidlertid af sagen, at ansættelsesmyndigheden ved udvælgelsen af ansøgerne til stillingen ikke har lagt det kriterium, som var opstillet i stillingsopslaget, til grund, men snarere deres »... evne til at kommunikere og deres organisationsevne...«.

22 Da ansættelsesmyndigheden ikke har overholdt betingelserne i meddelelsen om den ledige stilling KOM/1607/86, har den således overtrådt de rammer, den selv har opstillet ved stillingsopslaget.

23 Anbringendet kan derfor tages til følge.

24 Det følger af ovenstående, at Kommissionens afgørelse af 24. november 1986, hvorved N. Argyris blev udnævnt til kontorchef for Afdelingen »Tekstil-, Beklædnings-, Læder- og anden Forarbejdningsindustri« i Generaldirektoratet for Konkurrence, og Kommissionens afslag på A. Culins ansøgning bør annulleres, og at det ikke er nødvendigt at tage stilling til sagsøgerens øvrige anbringender.

Erstatningspåstanden

25 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale »1 franc i erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, han har lidt«. Da den økonomiske skade, som A. Culin måtte have lidt, selv om det blev bevist, ikke med rimelighed kan udgøre det krævede beløb, må det antages, at sagsøgeren ved påstanden tilsigter en genoprettelse af den ikke-økonomiske skade, han skulle have lidt.

26 Det bemærkes i den forbindelse, at ifølge Domstolens praksis udgør annullation af en af administrationen udstedt retsakt, som tjenestemanden har anfægtet, i sig selv en passende genoprettelse af den ikke-økonomiske skade, der i det foreliggende tilfælde har kunnet være forvoldt denne, og at erstatningspåstanden derfor ikke har nogen genstand (jfr. dom af 7. oktober 1985, Van der Stijl mod Kommissionen, sag 128/84, Sml. 1985 s. 3281, og dom af 9. juli 1987, Hochbaum og Rawes mod Kommissionen, sag 44/85, 77/85, 294/85 og 295/85, Sml. 1987 s. 3259).

27 Det skal imidlertid understreges, at i det foreliggende tilfælde indeholder begrundelsen i besvarelsen af Culins klage en negativ bedømmelse af hans ledelsesevner, der viste sig at være forkert. Da bedømmelsen i sig selv var krænkende og blev kendt i vide kredse inden for Kommissionen, har den klart forvoldt sagsøgeren en ikke-økonomisk skade, som ikke har forbindelse med afslaget på hans ansøgning.

28 Den af A. Culin lidte skade kan ikke anses for at være fuldt ud genoprettet ved berigtigelsen i tillægget til besvarelsen af hans klage, som Kommissionen offentliggjorde, og som var dateret 24. maj 1988. Det er nemlig ikke sikkert, at det offentliggjorte tillæg er blevet kendt af det samme antal personer, som havde kunnet blive bekendt med den krænkende bedømmelse, navnlig ikke, når henses til, at berigtigelsen fremkom ni og en halv måned efter, at sagsøgerens klage var besvaret.

29 Annullationen af N. Argyris' udnævnelse og afslaget på sagsøgerens ansøgning kan derfor ikke i sig selv udgøre en passende genoprettelse af den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt. Kommissionen pålægges derfor at betale A. Culin en franc i erstatning for den ikke-økonomiske skade, han har lidt.

Sagens omkostninger

30 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. Kommissionen har tabt sagen og pålægges derfor sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

1) **Kommissionens afgørelse af 24. november 1986, hvorved N. Argyris blev udnævnt til stillingen som kontorchef for Afdelingen »Tekstil-, Beklædnings-, Læder- og anden Forarbejdningsindustri« i Generaldirektoret for Konkurrence, annulleres.**

2) **Kommissionens afslag på A. Culins ansøgning om stillingen annulleres ligeledes.**

3) **Kommissionen betaler A. Culin en franc i symbolsk erstatning for den ikke-økonomiske skade, han har lidt.**

4) **I øvrigt frifindes sagsøgte.**

5) **Kommissionen betaler sagens omkostninger.**

Kakouris Koopmans Díez de Velasco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 7. februar 1990.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

C. N. Kakouris
Formand for Fjerde Afdeling